

NESPRAVODLIVÉ OBVINENIE - 1.časť

Otázka : V súčasnom období som sa v mojej práci často stretla s tým, že ľudia, ktorí prišli na terapiu, riešili v svojom živote situácie, kedy boli nespravodlivo obvinení inou ľudskou bytosťou, či už na pracovisku v nadväznosti na svoju prácu, alebo svojimi priateľmi, alebo priamo v rodine. V mnohých prípadoch sa nám potom ukázalo, že sa týmto ľudom stalo práve to, že sa im vo vzťahoch s druhými ľudskými bytosťami nevedome vyplavili pocity z minulého života, kedy boli nespravodlivo obvinení inou ľudskou bytosťou z niečoho čo neurobili. alebo z niečoho čo nepovedali.

Zopakovala sa im potom rovnaká situácia aj v živote tu a teraz a znovu sa im stalo to, že ich buď tá istá, alebo aj iná ľudská bytosť nespravodlivo obvinila z niečoho, čo oni sami neurobili, alebo z niečoho čo nepovedali.

Odpoveď: Tej ľudskej bytosti, ktorá bola nespravodlivo obvinená sa vyplavujú jej nespracované bolesti vo význame pocitu vlastnej obete, nie len v spáchaní tej krivdy, ale najmä toho, že to nespravodlivé obvinenie z toho čo sa stalo, alebo aj nestalo, bolo na ňu hodené inou ľudskou bytosťou, alebo aj viacerými ľudskými bytosťami. A ten pocit obete a vlastnej bezmocnosti, je v skutočnosti ten obraz pýchy, ktorú tá bezmocnosť spôsobí.

Toto je mechanizmus, ktorý ľudské bytosti zatiaľ veľmi málo chápu a nerozumejú mu, práve preto, že je skrytý a tak sa potom pýtajú : „ako môže mať obeť pýchu“?

A pýcha obete je skrytá forma pýchy, ktorá ovláda rolu a pozíciu obete a vtedy manipulácie pýchy obete, ktoré veľa krát ovplyvňujú vaše rozhodnutia a skutky v živote, vôbec potom nedokážete vidieť. A práve vtedy, keď ste v pozícii obete, nevidíte, necítite a nevnímate, že konáte sami voči sebe, ale aj voči druhým ľudským bytosťami z pýchy obete. Ten pocit obete vo vnútri ľudskej bytosti vytvára silný vnútorný konflikt, zlosť, hnev, nenávisť, neprajnosť, pomstychtivosť, zášť, zatrpknutosť a zatvrdnutosť, ktoré vyplývajú nie len z nepochopenia, ale najmä z pýchy obete a preto potom príde tá otázka: „že prečo práve ja“.

Avšak mnohé ľudské bytosti nevidia, že za tým všetkým stojí práve tá bezmocnosť, lebo vtedy sa ľudská bytosť hnevá, že nevie niečo zmeniť a v tom hneve to potom nevie ani prijať. Veľkosť hnevu a bezmocnosti, ktorú v sebe ľudská bytosť vytvorí, závisí aj od sily jej vlastného ega, ktoré tú ľudskú bytosť nabáda k takémuto správaniu.

Avšak uvedomte si, že za tým všetkým je len obyčajný strach, ktorý manipuluje a teda zakrýva tú objektívnu pravdu a realitu tej ľudskej bytosti, čiže ona to potom nevidí.

A pýcha obete vedome spolupracuje s vaším egom a so strachom, aby ony spoločne dokázali ovládať a manipulovať slobodnú vôľu ľudskej bytosti.

Keďže je všetko so všetkým prepojené, tak tie dve ľudske bytosti, ktoré majú medzi sebou problém, sú potom previazané energeticky a vzťahovo, nie len v tom konkrétnom živote, kedy sa tie energie nespravodlivého obvinenia, hnevu, bezmocnosti, neprijatia a pýchy obete v nich vytvorili, ale sú energeticky a vzťahovo prepojené aj do nasledujúcich životov.

Avšak potom paradoxne aj tá druhá ľudská bytosť, ktorá je v tom probléme zainteresovaná, to už v tých nasledujúcich inkarnáciách nevidí tiež. Čiže sú to dve ľudské bytosti, ktoré majú zastretú tú objektívnu pravdu a realitu a to znamená, že každá z nich vidí niečo iné, nie len preto, že každá ľudská bytosť vidí ten problém z iného uhľa pohľadu, ale zároveň každá z tých dvoch ľudských bytostí na základe svojej úrovne duchovného poznania, prežitých skúseností a vnímania a aj toho ako je ďaleko na svojej ceste vývoja, tak tie veci potom vníma aj z tohto uhľa pohľadu.

Ak sa stane, že každá z tých dvoch ľudských bytostí ide v živote inou cestou, nevedia sa stretnúť v riešení tej situácie, ktorá nastala a preto vznikne medzi nimi to nepochopenie a nedorozumenie až konflikt a teda tam potom vznikne rola a pozícia obete na oboch stranách. To znamená, že obidve ľudské bytosti sa ocitnú v pozícii obete a preto riešenie tejto situácie, nie je v tom konkrétnom živote možné, pretože ani jedna z tých ľudských bytostí to nedokáže vidieť, ale ani to necíti, lebo obidve sa nachádzajú v pozícii obete. Ale môže sa stať, že ani v tých ďalších životoch to znovu nedokážu vidieť a to nedorozumenie medzi tými dvoma ľudskými bytosťami ešte narastie a stále sa prehľbuje a preto si potom tá ľudská bytosť, ktorá bola nespravodlivo obvinená, myslí, že ona je tou obeťou a práve preto tá druhá ľudská bytosť s ňou nemá súcit, ale ani jedna z nich to nevidí. Práve v dôsledku tohto vzájomného nepochopenia sa obidve ľudské bytosti potom pohybujú sa v začarovanom kruhu pýchy obete.

Existuje šanca a možnosť, že to môžu obidve ľudské bytosti pochopiť v živote tu a teraz, kedy sa rozšírilo vnímanie a vedomie ľudských bytostí a môžu to zmeniť cez svoje Poznanie a Pochopenie, ak ho dokážu prijať a potom v súlade s prijatým Poznaním s pomocou Súcitnej Lásky to všetko Odpustiť bez podmienok tej druhej ľudskej bytosti, ale aj sami sebe. Ak však jedna alebo druhá ľudská bytosť zostane v tom, že jej to tak vyhovuje, čiže zostane v pozícii a pýche obete a nič nebude robiť, tak to znova nepochopila a v svojom postoji k tej druhej ľudskej bytosti vôbec nič nezmení.

Prosím o hlbšie vysvetlenie čo sa v tomto prípade energeticky deje.

Stojím na zelenej lúke plnej rozkvitnutých pestrofarebných kvetov niekde v krásnej horskej prírode. Nazbierala som si veľkú kyticu jarných kvetov a pozerám sa na krásu krajiny, ktorá je všade okolo mňa. Za lúkou začína les s vysokými a mohutnými stromami, ktoré majú svieže zelené listy. Nadýchla som svieži horský vzduch do plných pľúc a cítim, že jar je v plnom rozkvetu. Podišla som na opačný koniec lúky a vychutnávam si krásny výhľad na krajinu. Dookola sa týčia vysoké a ostré končiare majestátnych hôr a dole v údolí je veľké jazero, ktoré prijíma vodu, ktorá na jar steká v mnohých potôčikoch z okolitých hôr.

Obloha je úplne blankytno modrá bez jediného mráčika. Zatvorila som oči a nastavila svoju tvár slnku, aby ma slnečné lúče zohrievali. Cítim sa milovaná, veľmi šťastná a spokojná. Som naplnená Láskou a v srdci mám hlboký vnútorný pokoj a mier.

Zrazu z ničoho nič prišiel nesmierne silný poryv vetra, ktorý ma doslova zdvihol zo zeme a strhol ma dole do údolia. Ja som sa veľmi preľakla a roztvorila som ruky, ako vtáci roztvoria krídla a všetky kvietky, ktoré som nazbierala do kytice, sa okolo mňa rozleteli a padali dole do údolia. Vietor sa odrazu zmenil na vzdušný vír, ktorý ma začal točiť a rotovať a strhával ma stále nižšie, ale aj rýchlejšie do údolia. Nejaká vonkajšia sila mi stiahla ruky k telu. Zrazu prišla striktná informácia, že nemôžem mať rozpažené ruky a tá sila mi ich pritiahla k telu. Snažila som sa znovu ruky rozpažiť, ale nedokážem to, akoby ich niečo magneticky pritiahlo k telu. Ako sa v tom vzdušnom víre otáčam, začalo sa na mňa niečo namotávať. Cítim to ako keby to boli kusy látky, alebo široké obvazy. Začalo to od nôh. A vtedy som pochopila, prečo mi to pritiahlo ruky k telu. Nemôžem ich mať rozpažené, lebo tak by ich nebolo možné zamotať tou látkou. V tom víre vetra ma to celú zamotalo do tejto látky a niekde som potom dopadla na zem, ale vôbec neviem kam, pretože som celá do tej látky zamotaná a vôbec nič nevidím. Neviem kde som a ani netuším čo je okolo mňa. A tak tam ležím bez akéhokoľvek pohybu a som doslova odkázaná na to, aby ma tam niekto našiel a pomohol mi.

Môžem len dúfať, že nejaká ľudská bytosť pôjde okolo mňa, alebo pôjde blízko toho miesta, kde ma vietor zavial a dúfam, že si ma všimne, pretože nemôžem hovoriť, nemôžem ani ústa otvoriť, aby som zo seba vydala nejaký hlas. Môžem len vysielat' energiu svojich myšlienok s prosbou o pomoc a potom čakať, či ich niekto zachytí a či pochopí, že prosím o pomoc. Ak sa tak stane, tak môžem len dúfať, že tá ľudská bytosť bude mať v sebe ochotu, aby sa postavila, aby opustila pohodlie svojho domova a išla ma hľadať niekde tam vonku, kde sa v jedinom okamihu môže zmeniť krásny slnečný deň na miesto s veternou smršťou, ktorá môže ohroziť aj jeho život. A ak sa taká ľudská bytosť nenájde, tak som na tom mieste odsúdená na smrť bez akejkolvek pomoci, pretože ja sama nemám tú fyzickú silu, aby som sa dokázala odmotat' z tej látky, do ktorej ma veterný vír zamotal.